

ת"פ 54160/11/14 - מדינת ישראל נגד יזהר כהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 14-11-54160 מדינת ישראל נ' גרובר(עוצר) ואח'

בפני מאישמה נגד נאשם 3	כבוד השופט דוד רוזן	
	מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)	
	יההר כהן - ע"י ב"כ עו"ד מנחם רובינשטיין	

החלטה בעניין טענות מקדמות מטעם נאשם 3

לפני שתי טענות מקדמות מטעם נאשם 3 (להלן: הנאשם), האחת לפי סע' 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: חס"פ), לפיה עובדות כתוב האישום אין מגלות עבריה, והשנייה לפי סע' 149(10) לחס"פ, לפיה עומדת לנאשם "הגנה מן הצדק".

א. כתוב האישום:

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם ו-5 אחרים (להלן: האחרים) מחייב ארבעה אישומים נפרדים, מתוכם האישומים הראשונים, השני והרביעי מיוחסים לנאשם.

באישום הראשון מיוחסת לנאשם קשירת קשר עם האחרים לייצור והפצה של סמים מסוכנים מסווג כנביונואידים סינטטיים, בין היתר 5F-amb-AB-FUBINACA, הידועים כ"سمי פיצוץ", וכן עבירות סמים שונות שבוצעו לכארוה במסגרת קשר זה. על פי עובדות האישום, הנאשם היה מעורב, באמצעות נאשمت 6, ברכישה ובהחזקה של חומרים צמחיים טבעיות המשמשים כ"מצע" לחומר הכימי הפעיל ב"سمי הפיצוץ" (להלן: חומרה הערבוב). על פי הנטען, הנאשם רכש מאות קילוגרמים של חומרה ערבות, אותן נהג לספק לאחרים לצורך ייצור הסמים בידועו כי הם מהווים מרכיב חיוני בתחום הרכבת הסם.

באישום השני מיוחסות לעבירות של קשירת קשר והספקת חומר מסוכן. על פי הנטען, הנאשם רכש באמצעות נאשמת 6 תרופות וחומרים מסוכנים שונים, ומכר אותן לאנשים שאינם בעלי היתר כדי לרכוש ולהחזיק בחומרים אלה.

באישום הרביעי מיוחסות לנאשם ולנאשمت 6 עבירות מס שונות.

עמוד 1

ב. טענות הצדדים:

לטענת הנאשם, לא ניתן ליחס לו את עבירות קשיית הקשר נושא האישום הראשון, שכן הקשר הפלילי בין הנאשם לאחרים נוצר לטענת המאשימה עובר לחודש מאי 2014, ואילו סמי הפיציות מסווג 5F-amb ו-AB-FUBINACA, שביצורים והפצתם הנאשם לכואורה נטול חלק, הוכנסו לפיקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פיקודת הסמים) רק בחודש אוגוסט 2014. עוד, מכיוון שיתר העבירות שבאים הראשונים והשני מיחסות לנายน מכוחה של עבירת הקשר האמורה, יש להורות על ביטולם כמעט של אישומים אלה.

המאשימה מתנגדת לבקשתה. לטענתה, עבירות הסמים שבאים הראשון לא מיחסות לנายน מכוחה של עבירת הקשר, אלא מבצע בצוותא מכוח דיני השותפות הרגילים. כמו כן, עבירת הקשר היא עבירה נמשכת, ומכיון שהחלק מעבירות הסמים נושא האישום הראשון בוצעו לאחר חודש אוגוסט 2014 - אין כל מניעה ליחס עבירה זו לנายน, מה גם שחומריהם אלה היו אסורים לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג-2013 (להלן: חוק המאבק) עוד הרבה קודם לכן ב-2014. ועוד, אין כל קשר בין מועד כניסהם של חומרים מסווג 5F-amb ו-AB-FUBINACA לפיקודת הסמים לבין העבירות נושא האישום השני, שעוניין הוא חומרים שונים בתכלית.

ג. דין והכרעה:

לאחר שיעינתי בטיעוני הצדדים, נחה דעתה כי דין הטענות המקדימות להידוחות.

ג.1. כתוב האישום אינו מגלה עבירה:

ראשית, צודקת המאשימה כי עבירות הסמים השונות מיחסות לנายน לא מכוחה של עבירת הקשר, אלא מכוח דיני השותפות הרגילים. צוין כי "יחס אחריות פלילית לעבירה העיקרית מכוח דיני הקשר כלל אינו אפשרי לאחר תיקון מס' 39 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין), במסגרתו בוטל עיקרון האחריות הסולידרית של הקושרים (ראו סע' 499(ג) לחוק העונשין).

שנית, העוגן של טענת הנאשם הוא המועד בו הוכנסו החומרים 5F-amb ו-AB-FUBINACA לפיקודת הסמים. ברי כי למועד זה אין כל קשר לעבירות מיחסות לנายน באישום השני, העוסק בחומרים ותרומות מסווג פארצטמול, קפאין, לידוקאין, טהורין, סיבוטרמין ומוניטול.

שלישית, הגם שהחומרים 5F-amb ו-AB-FUBINACA הוכנסו לפיקודת הסמים רק בחודש אוגוסט 2014, אין מחלוקת כי במועד קשיית הקשר על פי כתוב האישום יוצרים והפצתם של חומרים היוו עבירה עונן על פי חוק המאבק (ראו סע' 7 לחוק המאבק). על כן, כתוב האישום מגלה בהקשר זה לכל הფחות עבירה של קשר קשיית קשר לביצוע עונן. מכיוון שהחלק מהפעולות במסגרת הקשיית המיחסות לנายน בכתב האישום בוצעו לאחר חודש אוגוסט 2014, אני סבור כי יש להסתכל על ההתקשרות בין הנאשם לבין האחרים כעל תהליך רציף, שתחילתו לפני חודש אוגוסט 2014 והמשכו לאחריו. ככל שיוכח במהלך המשפט כי הפעולות בחומרים האסורים בה לכואורה נטול חלק הנאשם נמשכה גם לאחר חודש אוגוסט 2014, וכי הנאשם היה מודע לשינויו סיוגם המשפטי של חומרים אלה, הרי שלידי יש בכך כדי לשכל את

עבירות קשירת הקשר לביצוע עוון, שהtagבשה לכואורה עובר לחודש אוגוסט 2014, לעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.

ג.2. "הגנה מן הצדק":

בכל הנוגע לטענת הנאשם ל"הגנה מן הצדק", הרי שמדובר בשלב זה בטענה שנטענה בעלמא, ללא שום פירוט או בסיס כנדרש. ככל שהנאשם עומד על טענתו זו, יתכבד ויגיש בקשה מנומקת והיא תידן כמקובל. בהקשר זה יצוין כי הדיון אינו מכיר בהליך של הטלת חיסיון על דין בטענה מקדמית של הנאשם או על דין לפי סע' 108 לחס"פ, ובוואדי שלא ניתן לעשות כן ללא שום הנמקה.

ד. סוף דבר:

סוף דבר - הטענות המקדימות נדחות, בכפוף לאמור בסע' ג.2 לעיל.

המציאות תעביר העתק ההחלטה לצדים

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ה, 18 אוגוסט 2015, בהעדך
הצדדים.